

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg må bede om lidt mere ro i sidegangene, mens vi gør forhandlingen færdig. Værsgo, ministeren.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Nu kan man jo få indtryk af, at hr. Martin Lidegaard har misforstået, hvad det her lovforslag går ud på. Både i lovforslaget og i det, jeg har sagt, har jeg klart understreget, at det handler om de forældre, der godt kan påtage sig et forældreansvar. Så målgruppen er på ingen måde misbrugere eller psykisk syge eller andre, der har problemer med at forvalte deres forældreansvar. Slet, slet ikke. Det fremgår meget klart af lovforslaget. Vi snakker om nogle forældre, som godt kan, men som af en eller anden grund ikke gør en indsats.

Hr. Martin Lidegaard mangler stadig væk at give Folketinget et svar på, hvad det så er, man skal gøre, når forældrene ikke vil efterleve et pålæg, som de har fået af kommunen. Når kommunen har bedt forældrene om, at deres søn møder frisk og veludhvilet i skolen hver eneste dag, eller når forældrene er blevet bedt om at deltage i et forældreprogram, og de siger, at de er flintrende ligeglade med det pålæg, de har fået af kommunen, hvad er det så, der skal ske? Det mangler vi et svar på fra Det Radikale Venstre.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det lyder jo besnærende let, når landets socialminister siger, at selvfølgelig skal de familier, der ikke kan, ikke straffes; det er kun dem, der ikke vil. Men i realiteternes verden er det jo en utrolig svær afvejning at lave. Hvis vi f.eks. har at gøre med narkomaner, er det så forældrenes egen skyld, eller er det ikke? Kunne de ikke bare lade være?

Det er ikke ministeren, der skal sidde og afgøre det. Det er ikke regeringen. Det er den enkelte sagsbehandler, som sidder i en utrolig presset situation, hvor der er en meget stor udskiftning af sagsbehandlere, hvor der er for få ressourcer i kommunerne til at afgøre det, og hvor vi positivt ved, at i 40 pct. af tilfældene er der ikke en tilbundsående undersøgelse. Det er da ikke et betryggende grundlag.

Så spørger ministeren: Hvad vil Det Radikale Venstre? Ja, vi vil gerne det, som alle de faglige høringssvar peger på, det, som socialrådgiverne

siger, det, som alle de, der har svaret fra kommunerne, siger: Vi vil gerne den aktive dialog med forældrene; vi vil gerne tilbyde forældreprogrammerne; vi vil gerne putte det ind i hele det socialpolitiske arbejde, som de laver ude i kommunerne. Vi vil gerne bygge hele indsatsen på den dialog i stedet for at stå med pisken fremme og sige, at hvis de ikke makker ret, kan det være ligegyldigt. Vi tror grundlæggende ikke på, at det løser nogen som helst problemer, selv om det lyder godt.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg vil meget gerne ligesom hr. Martin Lidegaard dialog, frivillige aftaler og samarbejde. Jeg er også enig i, at rigtig mange er interesseret i at gøre det bedste for deres børn.

Men hr. Martin Lidegaard skylder stadig et svar på: Hvad så med de forældre, der er vrangvillige? Vi har jo set eksempler på det. Vi havde nogle eksempler i Helsingør, hvor forældrene ikke ville gøre noget, for at deres børn mødte op i skolen. Så valgte man en metode, som i øvrigt er ulovlig, nemlig at trække i kontanthjælpsydelse, og fluks fulgte forældrene aftalerne om, at børnene skulle møde i skole. Der havde vi et eksempel på, at det altså har en effekt.

Kl. 17.10

Vi taler jo ikke om dem, der gerne vil samarbejde og f.eks. frivilligt vil deltage i et forældreprogram eller lignende. Vi taler om dem, der godt kan, men alligevel svigter deres børn og unge. Her skylder vi altså de børn og unge at gøre, hvad vi overhovedet kan for at sikre, at de får nogle gode vilkår at vokse op under.

(Kort bemærkning).

Thomas Krog (SF):

Ministeren siger, at jeg gør det til et spørgsmål om flygtningefamilier eller ej. Ministeren har lige stået og snakket om Helsingørseksemplet, hvor det handler om sigøjnere. Hele forslaget er knyttet til integrationspakken. Der har også under førstebehandlingen været snakket om flygtningefamilier. Der er ingen tvivl om, at det er et emne, som skal tages op.

Jeg gjorde mig så den ulejlighed at referere til de ting, Dansk Flygtningehjælp siger, nemlig at det for flygtningefamilier kan være ekstra svært at finde ud af, hvad det er for en almindelig god opdragelse, børn skal have, da de kommer med nogle andre traditioner. Det er ikke et problem, ministeren ønsker at se på, og der skal ikke